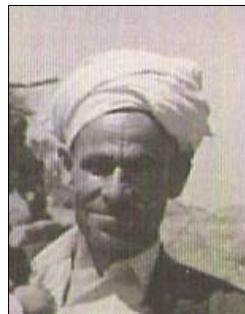

Sadreddin Yüksel
(1326/1920–13 Zilka‘de 1425/
25 Aralık 2004)

Pek çok ilim ehli kimsenin yetişmesine ve İslâmî ilimler konusunda derinleşmesine vesile olan büyük İslâm âlimi Sadreddin Yüksel 25 Aralık 2004’té İstanbul Fatih’teki evinde seksen dört yaşında vefat etti. Cenazesi Fatih Camii’nde kayınbiraderi Şeyh Nureddin Mutlu tarafından kaldırılan cenaze namazının ardından nâşî Edirnekâپı dışındaki Otakçılar Mezarlığı’nda oğlu Metin Yüksel’in yanında toprağa verildi. Kürtçe ve Türkçenin yanı sıra Arapça ve Farsça da bilen merhum, Türkiye’de ilim geleneğinin kopma noktasına geldiği bir dönemde, bu boşluğu doldurmaya yönelik faaliyet yürüten mahdut sayıda ilim ehli kimseden biri olmuştu.

Aslen Bitlis’in Adilcevaz ilçesinin Koçeri (bugünkü adıyla Erikbağı) köyünden olup Kürt asıllı Haydarân aşiretinine mensuptur. Babası Tâhir Efendi (ö. 1927) Haydarân aşiretinin Âsiyân, annesi Hatun hanım ise (ö. 1985) aynı aşiretin Marhûrân kolundandır. Dedesi Ali Ağa I. Dünya Savaşı sırasında Kafkas cephesinde şehid düşmüştür. Savaş yıllarında Rus ordularının Ermeni çeteleriyle birlikte Adilcevaz ve çevresine saldırip bölgeyi talan etmesi dolayısıyla Tâhir Efendi bazı akrabalarıyla birlikte memleketini terk edip Konya’nın Sarayıönü ilçesine yerleştı.

Sadreddin Yüksel 1920’de Sarayıönü’nde doğdu. Doğumundan bir müddet sonra ailesi tarafından Konya’nın merkezine, Şeyh Sadreddin Konevî Camii’ne götürüldü. Bu camide postnişin olan bir şeyh tarafından kendisine ‘Sadreddin’ adı verildi. Bilâhare mütâreke döneminin ardından ailesi tekrar asıl memleketleri olan Koçeri köyüne döndü. Çocukluğu Koçeri’de aynı aşirete mensup Hamidiye Alayları paşalarından biri olan Haydarânlı Kör Hüseyin Paşa’nın maiyetinde ve onun aile ortamı içinde geçti. O, henüz yedi yaşında iken babası

Tâhir Efendi hastalanarak Adilcevaz'ın Arin (bugünkü adıyla Göldüzü) köyünde genç yaşta vefat etti (ö. 1927) ve vasiyeti gereği cenazesi Koçeri köyüne götürülerek orada defnedildi. Babasının ölümünden bir yıl sonra Kör Hüseyin Paşa, eski çalışanlarından Huyti aşireti reisi Hacı Mûsâ beyin oğlu Medenî bey tarafından namaz kılarken öldürünce Sadreddin'in ailesi himayesiz kaldı.

11-12 yaşlarında iken medresede eğitime başlamak gavesiyle ailesinden ayrılan Molla Sadreddin Kur'an-ı Kerîm'i hatmettikten sonra klâsik sisteme uygun olarak Arapça öğrenmeye başladı. Önce Muş'un Bulanık ilçesinin Purkaşın köyüne giderek burada Molla Zübeyr'den sarf ve nahiv okudu ve ardından Resulan ve Koğak köylerinde eğitimine devam etti. 1934 yılında Bitlis'in Norşin nahiyesine (bugünkü adıyla Güroymak ilçesi) giderek burada Nakşibendî-Hâlidî şeyhlerinden Abdurrahman et-Tahî (ö. 1886) adına kurulmuş medresede öğrenimini sürdürdü. Bu sırada medrese adı geçen Şeyh Abdurrahman et-Tahî'nin torunu Şeyh Ma'sûm (ö. 1971) tarafından idare edilmekteydi. Molla Sadreddin'in bu medresede ders aldığı hocaları arasında Şeyh Takiyyüddin (ö. 1968) ve Molla Abdülbâkî (ö. 1972) bulunmaktadır. Daha sonra Nurşin Medresesi'ne bağlı, Mutki'nin Ohin (bugünkü adıyla Yukarı Koyunlu) köyündeki medreseye giderek, burada medresenin sahibi ve Şeyh Fethullah el-Verkanî'nin (ö. 1899) oğlu Şeyh Alâüddin Efendi (ö. 1949) ve onun oğlu Mazhar Efendi'nin (ö. 1988) yanında tadrîsata devam etti. Molla Sadreddin bu sırada Şeyh Alâüddin Efendi'den el alarak Nakşibendî tarikatına intisap etti. Daha sonra Baykan ilçesinin Havil köyüne gidip Molla Muhyiddin Efendi'nin (ö. 1988) yanında tadrîsatını tamamladı.

İlim öğrenmek için yaptığı bu seyahatlerin ardından Nurşin'e dönen Molla Sadreddin, burada ders vermeye ve talebe yetiştirmeye başladı. Bu dönemde, 1945 yılında Bedîuzzaman Said Nursi ile tanışıp mektuplaşmaya başladı ve 1952 yılında birkaç kere de Emirdağ'da kendisini ziyaret etti. 1947 yılında, Şeyh Ma'sûm'un oğlu Şeyh Ma'sûk Efendi (ö. 1975) ile birlikte Suriye'ye bir seyahatte bulundu. Bu sırada Şam'da bulunan Şeyh Ma'sûk Efendi'nin şeyhi ve Şeyh Muhammed Ziyâüddin Efendi'nin halifelerinden Şeyh Ahmed el-Haznevîyi (ö. 1950) ziyaret etti. Ziyareti sırasında Suriye'de görüştüğü Şeyh Muhammed İsâ'nın talebi üzerine Şam'a yerleşmeyi düşündürse de Şeyh Ma'sûm'un buna sıcak bakmaması sebebiyle bu fikrinden vazgeçerek Nurşin'e döndü ve medresede hocalık yapmaya devam etti.

Suriye'den döndükten sonra Şeyh Ma'sûm Efendi, Molla Sadreddin'i kendine damat olarak seçti ve onu 1951'de kızı Sarete ile evlendirdi. Sarete hanımından yedi çocuğu dünyaya gelen Molla Sadreddin, askerlik görevini yapmak üzere 1955'te bir süre tadrîsat faaliyetlerine ara vermek zorunda kaldı. Menevmen'de başladığı askerliğini Ankara'da tamamladı. Askerliği sebebiyle gittiği Ankara'da bazı subaylara Arapça ve diğer ilimlere dair dersler okuttu. Bu sırada Diyanet teşkilâtı ile de ilişkisi oldu. Zira zaman zaman kendisine teşkilât

tarafından fetva sorulmakta idi. 1958 yılında açılan müftülük imtihanına girdi. İmtihan heyetinde o sırada Diyanet İşleri Başkanı olan Eyüp Sabri Hayırlıoğlu da hazır bulundu. Yapılan imtihanını birincilikle kazandıktan sonra Siirt'in Baykan ilçesine müftü olarak tayin edildi. Aynı yıl Bediüzzaman'ın ta'limatiyla ona ait *İşârâtü'l-i'câz* adlı tefsiri yayına hazırlayıp bir takriz ile birlikte Ankara'da neşretti. Fakat kısa bir süre sonra müftülük görevinden kendi isteği ile ayrılp Nurşin'e dönerek ders vermeye devam etti. 1960'ta Muş'un Bulanık ilçesinin Neynik köyüne taşınıp burada fahrî imamlık yaptı.

1962 yılında ise Bulanık ilçesinin Liz nahiyesine (bugünkü adıyla Erentepe beldesi) taşınarak burada da fahrî imamlığa devam etti. İlk defa 1963'te İstanbul'a gelen Molla Sadreddin, bundan sonra bir süre İstanbul ile memleketi arasında gidip geldi. Bu sırada İstanbul'da neşredilen haftalık *Yeni İstiklâl* gazetesinde yazılar yazmaya başladı. 1964 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından bir Kur'an-ı Kerîm Meâli ve Tefsiri hazırlamakla görevlendirildi. Fakat bu proje sonradan yarı kaldi. 1966 yılı sonunda ise ailesi ile birlikte İstanbul'a taşındı. Sultan Ahmed Camii imamı merhum Gönenli Mehmed Efendi'nin (ö. 1991) kurslarında, İsmail Ağa Kur'an Kursu'nda ve Fatih Camii'nde talebelere Arapça ve İslâmî ilimler okuttu. Bu tarihlerde, Sultan Ahmed Camii eski imamlarından Şeyh Muhammed Şefik Arvası'den de teber-rüken ilim icâzeti aldı. 1968'de ise, Diyanet İşleri Başkanlığı'nca İstanbul merkez vâizliği görevine tayin edildi. Bu arada bir taraftan İstanbul müftülüğünü ile Yüksek İslâm Enstitüsü'nde tefsir dersleri vermeye, diğer taraftan da *Bugün* gazetesinde günlük yazılar yazmaya başladı. Evinde *Risâle-i Nûr Külliyyâti* bulundurmaktan ötürü 1972 yılında takibata uğrayıp mahkemeye sevkedildi. 1975 yılında o sırada İstanbul müftüsü olan Abdurrahman Şeref Güzelyazıcı'nın olumsuz tutumu sebebiyle İstanbul merkez vâizliğinden istifa etmek durumunda kaldı.

Yeniden çok istediği ve sevdiği eğitim ve öğretim faaliyetlerine dönen Sadreddin Yüksel 1996 yılında gözlerinde ortaya çıkan damar hastalığının iyice artarak tedris faaliyetinde bulunmasını engelleyecek dereceyde ilerlemesine kadar öğretmeye ve talebe yetiştirmeye devam etti. Hocalık yaptığı dönemde geleneksel eğitim müesseslerinde okutulan muhtelif usul, fikih, tefsir, kelâm, siyer ve mantık eserleriyle sarf ve nahiv kitapları okuttu. Bunların yanı sıra Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin *Mesnevî*'si, Sa'dî'nin *Gülistân*'ı, Molla Câmiî'nin *Dîvân*'ı ve *Baharistân*'ı, İbn Fârid'in *Dîvân*'ı, Hafız'ın *Dîvân*'ı, Mevlâna Hâlid-i Bağdâdî'nin *Dîvân*'ı, Birgivi'nin *Tarîkat-i Muhammediye*'si gibi önemli eserleri okuttu. Ayrıca Bediüzzaman'ın *İşârâtü'l-i'câz fi mezânni'l-icâz* adlı tefsiri yanında *Mesnevî*-yi *Nûriye* ve mantık ilmine dair kaleme aldığı *Kızıl İcâz* adlı hâsiyesini de okuttu. Bundan sonra vefatına kadar devam eden rahatsızlığı dolayısıyla tedris faaliyetinde bulunamadı.

Merhum Sadreddin Yüksel'in yayımlanmış pek çok eseri bulunmaktadır: Türkçe eserleri arasında *Dinî ve İlmî İncelemeler* (İstanbul 1969), *Asrî Kâmus Arapça-Türkçe Lügat* (İstanbul 1973), *İctihad-Taklid ve Telfik Risâlesi* (Muhammed Abdûh, Reşîd Rîzâ ve Hayreddin Karaman'a reddiye, İstanbul 1975), *Prof. Muhammed Hamidullah'ın İslâm Peygamberi ve Muhammed Resûlullah Adlı Eserlerine Reddiye* (İstanbul 1975), *Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî'nin Divanı ve Şerhi* (İstanbul 1977), *İslâmî Araştırmalar* (İstanbul 1982, 1992), *İslâmî Açıdan Lâiklik* (Tahran 1983), *Makaleler-I* (İstanbul 1985), *Makaleler-II* (İstanbul 1987), *Makaleler-III: Günüümüz Meselelerine Kur'an'dan Cevaplar* (İstanbul 1988), *Makaleler-IV* (İstanbul 1990), *Makaleler-V* (İstanbul 1993); Arapça eserleri arasında, *Şerhu'l-Elgâz ale'l-Keşkûl li-Bahâüddîn el-Âmîlî* (İstanbul 1983), *Risâle fi şe'ni'l-cum'a* (İstanbul 1983), *Hâsiye alâ Şerhi's-sudûr fi şerhi hâli'l-mevtâ fi'l-kubûr li's-Süyûtî* (İstanbul 1985), *Hâsiye ala tefsîri İşârâtî'l-i'câz fi mezânni'l-icâz* (İstanbul 1988), *Şerhu Îsâ Gûcî li-Molla Halîl el-Es'ârdî* (İstanbul 1988) adlı eserleri bulunmaktadır. Bedîüzzaman'ın Ahdâri'ye ait *Süllem* adlı manzum mantık üzerine yazdığı *Kızıl İcâz* adlı eser üzerine yaptığı çalışma da yayına hazırlanmış olup tarafımızdan *Tâlikât 'alâ Hâsiyeti Kızıl İcâz fi ilmi'l-mantik* adıyla yakında yayımlanacaktır. Ayrıca Molla Sadreddin'in *Hâsiye alâ Dîvâni İbn Fâriz* adlı yayımlanmamış bir eseri daha bulunmaktadır. Bu çalışmalar yanında kendisinin haftalık *Yeni İstiklâl* (1961-1966), *Büyük Gazete* (1976-1980); günlük *Bugün* (1966-1971), *Sabah*, (1976-1980), *Yeni Asya* ve *Millî Gazete* ile aylık *Hilâl*, *İmzâ* ve *Girişim* dergilerinde de yazıları yayımlanmıştır.

Müfid YÜKSEL

Büyükşehir Belediyesi, Fatih/İSTANBUL